

Szerkesztőségi iroda:

Főter Szt. Ferenciek háza, omelet, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Pálópkönyveskereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítottak

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadottak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelk A., Daube G. L. és társánál és Herndl Brünben: Stern M.

Nulliter példány 10 kr.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztá önségélyző szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár”, az „Alsó-Muraközi Takarékpénztár” és „Önségélyzőszövetkezet” s a Muraközi-egyházi Közművelődési „Önségélyzők” hivatalos közlönye.

Az őskori leletek érdekében.

(A muraközi nép figyelmébe.)

Nemrég olvastam valamit e lapok becses hasábjain a régi római utakról, amelyek Marburgból, Stridón és Szt. Mártonon keresztül Szombathelyig húzódtak; ez ad bátorságot arra, hogy egyéb régiségek: nevezetesen a kőkorszaki leletek érdekében írjak, amelyek nagy mennyiségben található Muraköz felső részében. Teszem ezt azért, hogy ezen leletek a tudomány számára összegyűjtessenek s megőriztessenek.

Ezen kőkori leletek gyűjtésére, a következő alkalommal kaptam kedvet:

Nem rég épen a tavalyi aratás alkalmával Praprocsánban voltam s megpillantván egy földművelő házában a fal között egy kis kő-éket, illetőleg baltát, megkérdeztem, hogy minő tárgy az? A jelenvolt emberek egyhanguan azt felelték, hogy ez valószínűleg menykő, amely a dördő fellegekben tüzesen lelt s hogy ezen haszontalan tárgyból több találtak a házakban s ásattik ki a földből.

En ezen kő-éket magammal vivén, tanult embereknek megmutattam, akik nekem megmagyarázták, hogy ezen kő-ék nem menykő, hanem zöld serpentin-kőből készült és kiélesített balta, amellyel az emberek réges-régen, a kőkorból amidőn még a vasat nem ismerték, húst és egyéb puhátárgyakat összevagdalták, sőt még ezen kő-ékeket íjjakba szorították és kisebb vadaikat ejtették el velük.

Amint tehát ezen felvilágosítás után elkezdtem ezen menykőket, vagyis kőbaltákat a nép között kutatni, csakhamar találtam a népnél nemcsak kő-éket, hanem fehér és szürke márványból kidolgozott és kifurtt kalapácsokat, — lejszékét, bárdokat, mind a kőkorszakbeli maradványokat. Ezen leletek bámulatra ragadják a figyelmet, ha elgondolja, hogy mikép tudták az emberek annak idejében — nem lévén vasfűrőjük, sem fűrészük — az említett kő-eszközöket oly ügyesen kisimítani, kidolgozni s a nyélnek való lyukat kifúrni.

Aztán mennyi régiséget lehetne találni és megőrizni, ha találkoznék valaki a tanultabb emberek közül, aki időközökként gyakrabban figyelemzetné a népet, különösen azokat, akik ekével, kapával foglalkoznak, hogy az ily leleteket gyűjtsék, mert a tanulatlan emberek a talált régiségeket mind haszontalan, érték nélküli tárgyakat, kikapaláskor ismét vissza bekapalják a földbe, vagy pedig a menykőtől való félelem miatt a tűzbe dobják, vagy babona-ságból darabokra török s mint bő-követ a menykő ellen házúk eresze alá rejtik.

Pedig mennyivel jobb volna, hogyha a nevezett és más régiségek, nevezetesen kő-, bronz-, vagy vasból készült régi eszközök, fegyverek, edények, régi pénzek a nép által, amidőn a mezőn, kertben, vagy a szőlőben ásás alkalmával találtaknak összeszedetnének s a lelkészhez, vagy a tanítóhoz vitetnének az iskolai gyűjtemény számára, amelyekből aztán a tanuló ifjúságot megtanítanák arra, miszerint ama

tárgyak nem menykőek, hanem valódi eszközök, szerszámok és fegyverek, amelyeket az emberek a régi korban használtak.

Ily régiség gyűjteményt a főtisztelendő nedelici cz. kanonok és esperesplébános urnál láttam, aki már régóta gyűjti a régiségeket s e célra berendezett asztalon közszemlére kiállította, de a vidéken tudtommal másutt nincs ily gyűjtemény, a vidéki iskolákban meg épen nincs.

Azért tisztelettel hívom fel a muraközi és vidékbeli nép figyelmét, különösen a tanultabbakat, hogy fenn nevezett régiségeket gyűjtsék iskolájuk számára, ahol azok megőriztetvén, a község mostani és jövőbeli ifjúsága megismerje a régi eszközöket, szerszámait, fegyvereit s azokból őseink szorgalmát és ügyességét méltányolván, azok iránti tiszteletre buzdíttassanak.

F.-Muraköz, 1888. márczius 11.

Muraköz multjából.

XIV.

Túske-Szt-György. — Szobocicza

— Egy pálosnak 1750-ben történt fejjegyzési nyomán —

Ha Vidoveczról nyugat felé indulunk, másfél órányi távolságra fekvő Túske-Szt-Györgyre érünk. Ezen község ugyanúgy túsí, cserjés helyen épülve Straka patakhoz oly közel esik, hogy az mintegy a falu közepén, — amely réges régen Turinczinak hívatott — keresztül folyik.

A „Muraköz” tárczája.

Azt kérditek . . .

Azt kérditek, miért busulok?
Miért ül bánat a lelkemen?
Ne kérjé est senki tolem!
Sirva kéns elbeszelnem.

Nézétek meg homlokomat,
Rá van írva viszsz nézem;
Bú, fájdalom, átok és vád,
Amit eddig én átéltem.

Oh hagyjatok! éget a kin,
Ha a multba viszsz nézem . . .
Felkaczag rám, s nem tudjátok,
— En Istenem! hogy mit érzek.

Hagyjatok csak csendben, békén . . .
Éjbe veszték a csab-dalok.
S hogy mi lett a rege végo;
Megtudjátok, — ha meghalok.

HORVÁTI GYULA.

HUSVÉTI TOJÁSOK

Alig nyolca napja, hogy a kereszténység legmagasztosabb ünnepét ültük s ekkor egymásnak pirosított tojásokkal kedveskedtünk: de a „Muraköz”-ben senki sem emlékezett meg a „husvétii tojásokról.”

Még igen jól emlékezem az ily husvétii napokra, mily örömtől szereztek a husvétii tojások: de egyszerűmind eszembe jut az is, hogy már akkor nem elégedtem meg asszal, hogy a szép tojás birtokában valék, hanem akarám tudni, mi okból lettem asszal megajándékozva? Hiszem, hogy többen találkoznak, kik a husvétii tojásnak eredetéről s tulajdonképeni jelentenyéről egyet-mást tudni kívánnak.

Nekem a husvétii tojások eredetéről csekély meggyőződésem a következő: Ama szokás, mely szerint az év bizonyos szakáiban tojásokat ajándekozunk, keletről származik; hisz már a phöniciások az istent tojás alakjában imádták s azt hitték, hogy az ember tojásból származik.

Perzsiában az új év első napján, mely körülbelül a mi husvétünkrek egy időbe esik, egyik a másikat bizonyos ajándekokkal szokta meglepni. Az ajándekok között ott találjuk a megaranyozott tojásokat is. Szóval, majdnem minden ázsiai népnél megtaláljuk a festett tojásokat, melyek többnyire az élet és származás, tehát öröm jelképeül tekintetnek; csak a zsidóság tartotta azokat a szomorúság symboljának.

A kesergőnek tojások adtak eledelül; az asztalra tojások adtak, hogy birtokosai komoly memento mori-ra figyelmeztessenek. Nagyon valószínű, hogy a rómaiak is a zsidóktól kölcsönözték ama szokást, miszerint minden étkezésnek kezdete a tojás evése volt, honnan nálunk a közmondás: „ab ovo usque, ad malum” — vagyis kezdetől végig. Sokan pedig a piros tojások eredetét Aelius Lampridius történetessel azon vörös tojásról szármastatják, melyet Severus Sándor császárnak születés napján egy tyúk tojt.

De midőn a kereszténység elfoglalta a világot, a festett tojásokat megtartotta és a következő keresztény értelem adta nekik: Amint a madár kikeletkor a tojás héját szettöri, úgy törté szét az Ur is a feltámadáskor a sír fedelét, azért a tojás a feltámadást, annak héja a sír fedelét jelenti. Mivel a tapasztalás tanítja, hiszczük hogy a tojásból madár kel ki, habár a friss tojásban a madárnak semmi jelét sem látjuk, mért ne hinnők tehát, hogy a sírből fel fogunk támadni, ha minőjárt abban csak rothadást, port és hamut látunk. Piros színe jelenti, hogy Jézus csak halála és pedig verontásos halála által juthatott a feltámadás dicsőségére.

V . . . a.

22 éve, hogy tiszteletünkre érdemes főtisztelendő Suharich Márk plébános egész odaadással él hivatalának s a vallásfelekezeti küzdelmek közepette teljesen szétrombált templomnak fából készített oldalait szétszedetvén, azokat kőből felépítette.

A plébániához tartozó Hodosán, Pálinovec, Turciscse, Dvoriscse, Alsó-Pusztakovecz és Goricsán az utóbbiban emlékezetet túlhaladó korból Szent-Leonárd apátnak szentelt fioktemplom van.

Bőségesebb szemlélésre való találunk a Sztraka pataknak átkelve, mintegy egy óra járányira nyugatnak fekvő szoboticzai plébánián, ahol is jól elhelyezett és legjobb karban levő plébániái épületen kívül a legrégibb templomok egyike áll. A templom szentségtartó része, mint mondatik, egész kiterjedésében vágott kőből lett felépítve, kívül körös-körül kisebb oszlopokkal díszítve, amelyeknek mintha feladatuk volna ama nagy tömeg követ egybetartani.

Sajnálandó azonban, hogy a fentjelt szent templom, nem — mint azt egységes állíthatni vélik — régiségénél fogva, hanem inkább ingovány alapjánál fogva, folyton mélyebb és mélyebre nyomódik be a földbe, noha a jelenleg ott levő igen derék plébános szakadatlanul tesz előkészületeket, hogy szükség esetében a templom falai vagy elegendő támogatást nyerjenek, vagy pedig végső esetben a templom újra felépíttessék.

A jelenlegi templom jobb oldali bejárataiban, a kórus alatt van egy díszes, Szűz Máriának szentelt kápolna, számos festett szentelt díszítve.

A plébániát mintegy 14 évtől fogva Szenyán Tamás apostoli főjegyző, kapronczai születésű, különösen tiszteletre méltó, érdeműs kedves, vendégszerető férfi vezeti, aki széleskörű tudományával és az emberek iránti szeretetteljes modorával kiváló hasznára válik a következő fióközösségek lakóinak: Ugyanis Szoboticzán kívül ide tartoznak: Stefanecz, Ivánovecz, Felső-Vidovecz — fából készült, Szent-Vinczenek szentelt fioktemplomával, — továbbá Orehovicza, Vulária, Podbreszt, Benkovecz, Jurosevecz, Sztelecz és Drasimorecz.

A szoboticzai plébániának van még egy más fioktemploma is, amelyről Nedeleczről Perlakra mentünkben, már előbb említett tévünk és amelyet állítólag 1706-ban Podbresztben lakó Spolgarich Miklós nevű földes úr saját költségén, az országot mellett építtetett, de rövid idő múltán nagy vihar keletkezvén, az teljesen szétrombolta, de a földes úr neje Kudeli Anna Mária 1710-ben súlyos betegségbe esvén, azt ujjal ismét a legjobb karba helyezte vissza.

Az ájtatos nép sűrűn jelenvén meg a fentli szent keresztnek szentelt templomban, a templom fenntartására szánt filléreit tömegesen adományozta, úgy annyira, hogy rövid idő múltával azon adományok értéke tetemes összeggé nőtt, amelyből — urasági területen lévén a templom felállíva — az urasági tisztek a plébánost kizárván, a pénz beszédtek.

Midőn azonban a deákakból alkotott épületnek feldiszítésére és fenntartására mivel sem járultak, a plébános a templom teljes megsemmisítését megövíni óhajtván, azon alkalommal, midőn Múra Dráva szigetének grófnője Csáktornyára megérkezett, alázatos fohyságot nyújtott hozzá, amelyben kérte, miszerint ama szent hely fövére az ottani plébános hatósága alá helyeztessék és az ájtatos nép által a templom fenntartására szánt

és az uradalmi tisztek által kezelt adományok összege, a plébános kezébe kiszolgáltatassék.

Ő méltósága a grófnő a plébános kérelmét méltányosnak találván, a kérelemnek helyt adott. Ami megdő-tővé, a plébános a templomot alapjától fogva olasz stylusban azonnal felépítette s két ékes oltárral feldiszítette. — A szentségtartó helyet pedig a következő chronosticonnal látta el:

SI DESERTA FUT NOVITER
PIETATE RESURGIT
DEVOTI POPULI CUPIENTIS
GAUDIA PULLI.

Tudatni óhajtván, hogy 1746. ében építtetett Mint rendkívüli érdekes, még megjegyzendő, hogy 1736 évtől a legszentebb keresztnek egy részecskeje a monstrantába zárva tartatik és ünnepelesebb alkalmakkor az ájtatos népnek kitétetik.

TANÜGY.

A Gönczy jubileum kedvezményes vasuti jegyei. A pestmegyei kir. tanfelügyelőtől mint a Gönczy-jubileumot rendező bizottság elnökétől vett értesítés szerint: a magyar államvasutak, az Osztrák-magyar államvasutak, a Budapest-pécsi vasutak, a Déli-vapálya társaság, a kassaderbergi vasutak, a magyar nyugati vasutak, a Dunagőzhajózási társaság igazgatóságai a Gönczy-jubilumra Budapestre menni szándékozó tanítók és tanterfiak számára kedvezményes jegyek kiadására felkérte — az igazgatóságok egynek kivételével már is megadták engedményeiket. Megyénk kir. tanfelügyelője felhívja tehát az érdekelteket, hogy a vasuti igazgatóságoktól kiállítandó igazolványok elnyerhetése céljából a május 6-án tartandó ünnepekre utazásuk vonalrészét legkésőbb április 12-ig vele közöljék. Miután pedig a magyar nyugati vasutársaság minden utastól külön 50 kros bélyeggel ellátott s az illető tanfelügyelő által láttamozott kérvényre adja csak ki a kedvezményes jegyet — az ezen vasutat igénybe venni óhajtók, a vonalrész megnevezésén kívül, még ezen külön kérvényt is terjeszték be a kir. tanfelügyelőséghez.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **T. előfi:etöinket** ujjal kérjük, sziveskedjenek előfizetési hátralékaikat megküldeni és az előfizetést megújítani! Lapunk előfizetési ára az új évnegyedre 1 frt.

— **Halálozás.** Sosterits Pálné, szül. Wunderlich Matild, Sosterits Pál perlaki kereskedő neje, 6 kiskoru gyermeknek anyja, hunyt el f. 5 é. élete 35-ik évében. A boldogult teteme 6-án, d. u. 4 órakor általános részvét mellett tétetet a perlaki sírkertben örök nyugalomra. Béke hamvaira!

— **Gyászhir.** Nagy csapás érte Friedrich Ferenc urat a „Bécsi biztosító társulatnak“ vidékünkön előnyösen ismert hivatalnokát. F. hó 4-én, jegyese: Rücklinder Róza 20 éves hadon, akivel f. hó 16-án lett volna esküvője, 3 napi súlyos betegség folytán Marczaliban elhunyt. — Temetése f. hó 6-án nagy részvét mellett történt. Béke hamvaira!

— **Inseg** Alsó-Lendva vidéke a múlt évi jégkár folytán oly inségben van, hogy a legtöbb család a szükséges élelmi szerekkel sem rendelkezik; az éhezők pedig napszám által s m képesek kenyérré szert

teni, mert nem kapnak munkát. — Főtisztelendő Dirnbeck Ferencz alsólendvai esperes ur ez okból szép jelét adta ember-szeretetének, mid n husvétkor sajátjából nagymennyiségű kenyeret és húst osztott ki a szegények közt.

— **Gyászhir.** Özevgy Rácz Alajosné hosszas szenvedés s a halotti szentségek ájtatos felvétele után 54 éves korában elhunyt Alsó-Lendván, márczius hó 31-én. Temetése e hó 2-án volt Nyugodék békével!

— **Névváltoztatás.** Hirschler Lipót alsó-domborui lakos saját, úgy Benő, György, Ferencz, Margit, Pál, Gyula és István nevű kiskoru gyermekei vezetéknévnek Zalánra kért átváltoztatása, belügyministeriumi rendelettel megengedte tett.

— **Batyubál.** Ziegler Kálmán kir. közigazgató úr házában f. hó 2-án többen batyubált rendeztek. Este fél 9 órakor a meghívottak teljes számban együtt lévén, csárdással kezdetül vette a táncot, amely 11 óráig tartott, midőn a társaság a gazdagon megrakott asztalokhoz ült. Ziegler Kálmán a rendező társaság nevében a vendégeket elvette. Szilágyi Gyula pedig a vendégek nevében megköszönte a szives fogadtatást. Ejelváltan 1 órakor ismét kezdetül vette a táncot, midőn is a nálunk már szokatlan fűzér-tánc: a legmulatságosabb alakzatokkal tartotta a társaságot folytonos vidor kedvben. A négyeseket mindig 12 pár táncolta. Reggel 7 óra felé oszlott el a társaság egy része, míg a fiatalok még ezután is együtt maradt. A kitűnően sikerült mulatságra minden jelenlévő kedvesen emlékszik vissza.

— **Vizbefut.** Stridórol írják, miszerint Krauthacker Menyhárt, a stridói m. kir. állami népiskola I. osztályának növendéke, mut' hó 31-én a malomba menet, Saffarskó község alatt folyó Kis-Murán lévő 10-12 méter hosszú s alig 50 cm. széles karta nélküli birtum' keresztül-mennőd, a megáradt folyóba esett. E szerencsétlen kis fiu halálának oka egyedül a községi előjáróság s főleg a bíró hanyagsága, aki hallomás szerint a jelzett karta felállítására már több ízben, sőt a főszolgabíró ur részéről is utasítva lett; de sajnos, azt talán csak most, egy ember élet árán teljesítendő. Ily veszélyes átjárókra bizony több gond volna fordítandó. A szerencsétlen fiu holtestét még ma sem találta meg.

— **Lopás** Szersán József novákovezci lakos m. hó 16-án az alsó lendvi takarékpénztárból 100 frotot vett kölcsön. E pénzszelvény hazafelé menvén, társával Zobicz Imre bottornyai lakossal a mura-szerdahelyi koresmában ivott és lerészegedett. Szersán másnap otthon kialudván mámorát, össze számolta pénzét, de nagy bánatára a 100 frtból csak 4-5 frot tudott zsebeiből előkeresni Gyanyuja társára irányul, akik lopás büntetése miatt feljelentett, de Zobits mindent tagad, sőt a házmozgás sem vezetett eredményre. Az ügy jelenleg a bíróságnál van.

— **Tűz.** Alsó Lendváról írják a következőket: Tűz volt e hó 3-án d. u. 2 órakor. Leégett Isov' Ferencz ügyvéd urnak hosszafalusi hegyen levő hajléka. A tűz kitérésének oka ismeretlen. A tűzoltók gyors megjelenésének köszönhető, hogy a körültelevő épületek nem lettek a tűz martalékává.

— **Időjárás** és gazdasági viszonyaink márczius hó 29-ől egész április hó 4-ig bezárólag A fenti hét enyhe, mérsékelt, szeles, nagyobb részt borult és kevés derült napokból állott 4-én délután a vágyavárt csendes, kiadó eső beköszöntött és a folytonos szelek által kiszáritott vetések, rétek és legelők felsőbb rétegeit áthatván,

Nesreća na željeznici.

Malo je mesecov i tjednov, gda nebi od kud došel glas od nesreće, koja se je na željeznici pripetila a pri svakoj takovoj nesreći nekoliko ljudih življenje zgubilo! Kak vezda iz Berlina cujemo, izašla je pri Zipskaun željeznica iz sinjah ter se zaletala vu 12 meterov gliboku grabu. Pri toj katastrofi ostalo je na mestu više mrtvih putnikov a veliki broj je tih ljudih tak ranjen, da nekoi vekovečni lazari ostanu a za vnoge malo je ufanja, da budu živi ostali.

Cesar Fridrik

Od novoga neuškoga cesara Fridrika dohadaju žalostni glasi gledač na njegov vratni beteg. Već su mislili i takaj rezglasili, da se bude temeljito zvraceli, ali vezda pak vele, da su se doktori vkanili vu svojem dobrom ufanju. Vu najnovše vreme tak se je beteg nesrećnoga cesara pogoršal, da su Nemci skupa sa glasovitimi cesarovimi doktori vu velikoj brigi ter se boje od žalostne katastrofe, koja kak veli, svaki čas more nadojti. Za istinu je škodi za tak dobrog cesara, koj je s najplemenitešim nakanjenjem na cesarski tronsz se pi!

Veliki mrtvec.

Domovina naša opet je zgubila jednoga zaslužnoga a velikoga sina. Perצל Bela pred sednik kraljevske kurie (najvišji sud) vumrl je 27-ga marcijuša. Perצל Bela osobite si je zasluge pribavil okolo delenje pravica vu orsagu; on je najvec okolo toga nastojal, da se falinge i pomenjanja orsackih pravice poprave i izpune, zato je žalost orsaga nad zgubljenjem takovoga donoroča velika. Perצל rodil se je leta 1819-ga, bil je anda i dosta star.

Testament cara Wilhelma.

Pokojni nemški cesar Wilhelm kak se službeno piše, ostavil je za sobom herbiju od četerdeset milijunah markah. Od toga imerka dobi dve petine cesar Fridrich i cesarica Augusta. Pokojnik još se je lepo i plemenito poskrbel za svojo družinu ter je svakomu vu testamentu svojem stanovitu herbiju po zaslugi napisal. Borneš Wilhelm nije bil siromak!

Steklina.

Marcijuša 25-ga pripetila se je strahovita nesreća vu jednom selu vu Čakoj. Vu Chraitzu bil je polodelavec Pospisil, koj je sa svojom ženom, s dvojom decom i služecom devojkom k obedu jednu racu potrošil. Kada su se naobedovali, popala je Pospisila strahovita steklina i počel je sve okolo sebe griziti i pustobiti. Za čas došla je steklina na kćer a po njoj opet na druge kotrige familije tak, da su strašno jeden drugoga zmrcavarihi. Otec već vumrl, a drugi još se sa smrtju bore. Doktori dokazali su, da je k obedu pripravljena raca od stekloga psa vgriznjena bila i to je bil zrok strašne nesreće-ove. Željni smo znati, kak i kaj se je na dalje s drugimi osteklenimi kotrigi familije pripetilo!

Veliki potres.

Dohadaju nam poblizji glasi od onoga potresa, koj je bil vu Juenamu vu Kinezkoj zemlji. Po ovom navešćenju trajal je taj strašni potres puna četiri dana. Vu samom Juenamu porušeno je po njem više varošev vu prah i pepel, a vu celom obsegu toga potresa pomorjeno je po tu ečih se zidinah preko petnajst jezer ljudstva. Kakova je tam vezda nevolja zavladala, toga si mi komaj pomisliti moremo!

Doktorska plaća

Za glasovitoga doktora Makencija, koj vraći nemškoga cesara Fridrika, da za svoj trud bude dobl od cesara osemjezer funtov sterlingov. To je vu našem penzevu po pri-

liki devetdeset šest jezer forintov. To je borneš lepi i baš cesarski honorarium (nagrada) za jednoga doktora; samo je pitauje, jeli bude nevoljni cesar za toliku šumu penzevov zvracel?

Ubojstvo.

Vu Ujpeštu je jeden tezak imenom Hertl Adolf, koj nije baš vu najlepjoj slogi sa svojom ženom živel. Rad je od hite zaostajal po cele dane i noći, zbok česa su se večkrat mrzko poriznali. Nezdavnja, kad bi bil Hertl opet poitam par dnevoj lumpanja doma došel, začela mu je žena spočitavati ter mu bajati. Hertl zgrabi debelu batinu i začme ženu maliti ter ju je tak dugo maliti, dok je ova već zvan sebe na tla se zrusila. Vezda ju zdigne i hiti na postelju ter se legne spat. Kada se je v jutro prebudil, našel je nesrećnu ženu na postelji mrtvu. Vezda čeka plaču za nemilostivno svoje delo.

Kratke novosti.

Čakovčeka kr. preparandija bude se ipak zidati počela. 20 ga o. m. bude licitacija zbok zidanja vu Eggerszeu. Preparandije budu koštale više kak 50 jezer forinte. — Vumrla je vu Prlogu 5 ga o. m. g. Sošterič Pavlova suprug, na žalost muži svojega i 6 neoraš čenih detetov. Pokojna žvela je samo 35 let. Naj počiva vu miru! Vu Šaffarsko je jeden mali strigovski dečak vu Malu-Muru opal, pak se vtopil. Pišeju nam, da je tomu obćina kriva, zakaj nije dala na brv gatre napraviti.

Kalendar.

- (Od 8-ga do 14-ga)
- 8. Nedelja. Bela ned. Albert.
 - 9. Ponedjeljek. Akacij.
 - 10. Tork. Ezekiel.
 - 11. Sreda. Leo I. Mladi mesec. Senjem vu R. Kanji.
 - 12. Četrtak. Julij.
 - 13. Petek. Hermengild.
 - 14. Subota. Tiburtius.

Licitacije.

- Proti Borkovits Tomašu, 1-ga majuša, vu VII. distriktušu.
- Proti Francis Štefanu 13-ga, vu Sv. Mariji.
- Proti Szlamek Antonu 11-ga aprila vu D. Mihajevci.

CENA ŽITKA

Kuruza 6 15 — Pšenica 7 — Hrz 5.20 — 5.70
Ječmen 5. — 5.50 Zob 5 — 5.35

LOTTERIJA.

Grac 1. apriljuša 1888.
25 36 69. 64 38.

Ođgovorni urednik;
MARGITAI JÓZSEF

HIBBETÉSEK.

5259/1k 887.

Arverést hirdelmény.

A perlaki kir. járásbírószág mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Francis István Francis Francziska, Francis Ilona végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében 357 ft 41 kr. tőke, 251 ft 99 kr. tőke után 1886 július 1 napjától járó 6% kamatai, 6 ft 95 kr. végrehajtási 7 ft 35 kr. ezuttali költségé kielégítése czéljából a perlaki kir. bíró-ág területén levő Szt. Mária községben fekvő s a szt. máriai 89 számu tjkvben A 1 96. 1241. 3154. 3882. 4197. és 2709] hrsz. a foglalt 316 írtra becsült ingatlanok a szt. máriai község háznál 1888. évi április 13-ik napján d. e. 10 órakor

megtartandó nyilvános árverésen eladtn fog. —

Kikiáltási ár a becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10% -át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni, vevő köteles a vételért három egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

Kelt Perlacon a kir. bíró-ág mint tlkvi hatóság 1888. január 20 án. 657 1—1

5255/1tkv. 1887.

Arverési hirdelmény.

A perlaki kir. járásbírószág mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Szlamek Antal végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében 158 ft 18 kr. tőke és 115 ft 13 kr. után 1886. július hó 1 től járó 6% kamatai 7 ft 80 kr. végrehajtási 7 ft 35 kr. ezuttali költségek kielégítése czéljából a nagykanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. járásbírószág területén levő Alsó-Mihályovecz községben fekvő s az alsó-mihályoveczy 360 sztkvben A I 1. 2. 4—10 sor. 972. 1633. 1156. 1173. 1477. 1472. 1496. 2020 és 2112. hrszám alatt foglalt és Szlamek Antal tulajdonul felvett ingatlanok Alsó-Mihályoveczen a község háznál 1888 évi április hó 11-ik napján délelőtti 10 órakor

megtartandó nyilvános árverésen 504 ft kikiáltási árban elfognak adatai.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10% -át készpénzben, vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

Kelt, 1888. január 20. kir. bíró-ág mint tlkvi hatóság. 658 1—1

Máriacelli gyomorcsöppek.

Kittő hatázu szer a gyomor minden betegségekben.

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvást! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiásá jeléül minden üvegnek piros, a fenti védelezzel ellátott börtökbe kell nyomtatni a minden üveghez mellékelt használati utasításon meg kell jegyezni lenni, hogy az Krensterben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomott.

Valódi minőségben kapható: **Zágráb:** A. irgalmasrendiek gyógyszerárban. Černak József gyógyszer. Hrzic Sándor gyógyszer. Katkic Ant. E. gyógyszer. Pečić József gyógyszer. Pospisil S. gyógyszer. N.-Kanizsán Prager Béla gyógyszer. Kámpornca, Werli Miksa gyógyszer. Ludbreg, Konbreg József gyógyszer. Muraszombas, Böcs B. gyógyszer. Prágrada, Bilinski Hippol. gyógyszer. Szeged, György, Pollatechek R. gyógyszer. (Hataróvridék.)

4 2261033

SZIVARKAPAPÍR
A VALÓDI
LE HOUBLON
francia gyártmány
Cawley és Henrytől Párisban.

Utóadásoktól óvatok!
Ezen papír Dr. J. J. Pohl, Dr. H. Ludwig és Dr. D. Lippman urak, mint a bécsi egyetem vegytan tanáraitól a legjobban ajánlatik és pedig: kitünő minősége és tisztasága végett és minthogy abban semminemű, az egészségnök árthatmas anyag vegyítve nincsen.

500 ARTHILES
Cawley Henry
17, rue Brénoir, à PARIS

4115.87.

Arverést hirdmény.

A csáktornyai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik: hogy Zakál Henrik ügyvéd által képviselt Mura-közi takarékpénztár részvénytársaságnak Borkovics Tamás gyümölcsefalvai (zászadfalusi) lakos ellen 70 frt tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszékhez tartozó, ezen kir. járásbíróóság területén levő, a VII. hegykerületi 15. sz. tjkben 24/a. hrsz. a. felvett fekvőségből végrehajtást szenvedettet illető 929 frtra becsült fele része, ugyanezen összeg kiáltási ár és ennek megfelelő 10% bánat-

pénz letétele kötelezettsége mellett, a VII. hegykerületi községbíró házánál 1888 évi május hó 1-én, d. e. 10 órákor tartandó árverésen eladni fog. A részletesebb árverési feltételek ezen kir. járásbíróóság telekkönyvi osztályánál és a VII. hegykerületi községbíróánál betekintetők. Csáktornya, 1887-ik december hó 9 napján. A kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság. 655 1—1

Az építészeti idény megkezdtevel, bátorkodom azon tisztelettel jelentést tenni miszerint raktáromban a legkitünőbb minőségű

Építészeti-mész, hyprauli-mész, roman-cement.

I° roman-cement,

valódi permoosi portland-cement, mező és vakolat-gipsz.

Készletet tartok **eredeti gyári árak** mellett; továbbá: a helyben **újjonnan szerkesztett prócs rendszer szerint berendezett cement-áru gyárban**, kitünő és valódi portland-cementből lemezeket, termézetes, vörös és fekete színdet, különféle nagysághon, közönséges és mesterséges márványban: színtek; mindennemű **épület díszléményeket** szállítok, elvállalok cement-párisi munkálatokat u. m. **veleziai-terraczi, granit-, mozaik-padozat, cement-talajt, vízvezető cement-csatorna, falak szárazzá tétel, vízvezetők helyreállítását, szárazsághoz ábrak-lehűtő-kádak és vizgyűjtők elkészítését.**

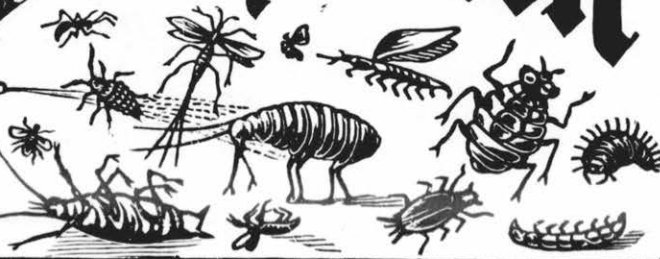
Stejer homokkővet, karszti és karraral-márványt, kel-helmi, mestlahi, keramit és karraral-márvány lapokat, elszigetelő kőtránys lemezeket — különösen előnyösek falak száraz állapotban megtartására — **köszénkátrányt, asphatt, kőfedél púp lapokat, tűzmentes téglákat — keresztigákat, falkapcsolókat, a legjobb minőségű vasból ugyszintén gazdasági gépeket és szerzőmokat stb. a legolcsóbb árak mellett szállítok: általában minden az építészeti és gépszakmába vágó megrendelések a leggyorsabban és legutányosabban teljesíttetnek.**

Ezenkívül becses tudomására hozom, hogy **tűzmentes tiszta chammotte kályhakat** a legutányosabb árakban folytonos készletben tartok.

SARTORY OSCÁR
Nagy-Kanizsán.

„Zacherlin”

a legkitünőbb szer minden rovar ellen!

Ez az új, kitünő specialitás bámulatos erővel és gyorsasággal kiöli a férgeket a lakásokból, konyhákból és szállókból, valamint a házi állatokról, az istállókból, üvegházi és kerti növényekről. Az igazai csakis névaláírással és védelmi jeggyel ellátott eredeti üvegben kapható. A mit pusztán papirzaoskóban mérnek ki, az sohasem igazi „Zacherlin-Specialitás”!

ZACHERL J., Bécs, I. Goldschmiedgasse Nr. 2.

Nagy-Kanizsán kapható Fesselhofer J. urnál. Zala-Egerszegen kapható Keszler S. urnál. Kaposváron kaph. Babochay Kálmán gyógyszer. Csáktornya Strahin testvéreknél. Dr. Unger gyógyszer. Czöllner Vincez urnál. Gőncz L. urnál. Keszthelyen Keresztes J. Schiefer A. Szabó Imre

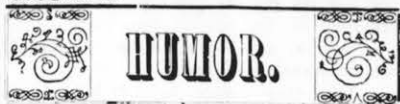
A vidéken „valódi Zacherlin” ott kapható, hol „Zacherlin-fairagások” láthatók.

a növényzet dúsabb fejlődése remélhető. — Gazdasági munka a tavasziak alá való szántásból és a tavasziak vetéséből állott, aminek tetemes része immár beveződött. — Az őszi vetésekben, főképp a rozsban, a hó, víz és a száraz fagyok tetemes kárt okoztak. — A marha egészséges, száraz takarmány hiányában az elég hitvány legelől kihajtva tengődik.

— Rómáig és vissza. utirajz, írt: Bátorfi Lajos, a „Zalai Közlöny“ szerkesztője. Megyénkben általánosan ismert jónévű író munkájával azoknak óhajtott használni, de a pápát és Rómát szándékoznak megátogatni, aki a művet mindenki élvezetel és haszonnal fogja olvasni, aki Rómát és a szép Olaszországot megismeri akarja. A mű könnyen érthető, világos nyelvezettel van írva. Kiallítása csinos. Ára 1 frt. A szerző művének jövedelmét Jeruzsálembé történő utazásának költségeire szándékozik fordítani. — Melegen ajánljuk a művet t. olvasóink figyelmébe!

— Jókai legújabb regényeinek Révai testvéreknél megjelenő füzetes kiadásából, nevezetesen a „Három márványfej“ című regényből most kaptuk meg a befejező 17—20. füzeteket. Ez eléggé nem is méltatható, nálunk valóban páratlan vállalat immár a harmadik Jókai-regényt fejezte be a mostanival és bizony, aki a füzeteket a meglepően olcsó, 20 krajczáron áron eddig is jártatták, az elenyészően csekély áldozatot észre sem véve, most már az újabb regényirodalom, de korszerű írónk legjelesebb műveiből is a három legkiválóbb alkotást bírják teljesben. Rövid idő alatt kötekké gyűlnek a füzetek és hiszük, hogy ép úgy mint mi, az előfizetők lei-

kes örömmel sorozzák könyvpolcukra a legnagyobb magyar író szebbnél-szebb termékeit, melynek olvasásánál csak azt óhajtjuk, hogy maga a vállalat is mind jobban felvirágozzék. Révai testvérek félre és egész évre terjedő előfizetést is elfogadnak, amikor is a füzeteket bérmentve küldik az illetőknek. Legjobb egyenesen a kiadóvitalatokhoz fordulni: Budapest, IV. váci utca 11.

Befizetés

Igaz e uram, hogy egy házban ahol azt találták, hogy sok eszem van, ön az ellenkezőt állította? — Szó sincs róla; nem is voltam olyan házban, ahol azt állították volna hogy önnek sok esze van.

Piti pa jesti.

Egy fiatal, magyar gazdatiszt Muraközbe kertilvén, szeretett volna hamarjában horvátul megtanulni. Azért gyakran kérdészködött egyik idősebb társától, aki már régibb idő óta szolgált Muraközben, hogy hogyan mondja a horvát ezt, vagy azt? hogy hívják ezt, vagy azt a tárgyat?

Csakhogy professora is csak ugy gondolom szerint beszélt horvátul, tehát a most már horvátul beszélő fiatal gazdatiszt mulatságos szavakat tanult tőle annak ide-

jében. Például egy alkalommal azt kérdezte, hogy hogyan mondják horvátul: mulatni?

— Piti pa jesti (inni meg enni) — volt a válasz.

Szobrányéből.

A Szobrányé megszökött pénztárnoka felhívatik, hogy a társaság pénztárát a kamatokkal együtt, legkésőbb 48 óra lefolyása alatt, felelősség terhe mellett bocssássa a társaság rendelkezésére! A szintyit neki! Az elnökség.

Népfelkelők asztaltársaságából.

Nyílt kérdés a generálishoz: „Lesz, nem, gyakorlat?”

Egy szomjúhozó közvitéz.

Tanító: Miből áll az Óceán?

Tanuló: Vízből.

Tanító: Jól van, — és miért olyan sós a vize?

Tanuló: Mert nagyon sok héring uszkal benne.

Szerkesztőtől üzenetek.

— Pécs. B. B. A Panasz sikerült. Alkalmilag. — Strido. Egy ismeretlen. Bár igazza lehet, de aláírás nélküli közlemény tetteletlen közölnünk, különösen olyant nem, amelyért a felelősséget nem vállalhatjuk el.

FELELŐS SZERKESZTŐ

M A R G I T A I J Ö Z S E F

TECAJ V.

VU ČAKOVCU 8. APRILIUSA, 1888.

BRÓJ 15.

Uredništva pisarni:

Glavni pišće, fraterska hiža, livo na kondiciji. — S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tišće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margital Jožefa srednika vu Čakovce.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischer Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvrt leta 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povuđljivi list za puk.
Izlazi svaki tijeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomogajućega činovničkoga društva „Čakovčke šparkasse“, „Medjimurske šparkasse“, „Dolno-Medjimurske šparkasse“ i „Polpomogajućega društva“ „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“.

Nekaj o streli i kamenitih starinah.

Buduć sem nedavno u slavnom listu „Medjimurju“ čital nekaj od starih rimskih putevih, koji su se negda iz Optuja kroz Strigovu i Sv. Martinških stranah prama rimskoj Sabarii iliti sadanjem Subotistu-Szombathelyu vijugali, to mi daje smelost iliti sigurnostinu i o drugih starinah, najme o kamenitom naredu pisati, kojeg ostanci se i sada još u gornjo-medjimurskih stranah nahadjaju, te bi velika škoda bila, da bi se te prem za potrebu već neslužbe, ali za znanost vendar hasnovite stvari potepile ili sasvim unistile.

Za izragu tih starinah dobil sam volju po slede ojljilki:

Nedavno uprav lanjske žetve, bil sam u Prapročanijh pri jednoj hiži, i zagledav pod zidom med kamenjem jednu malu kamenitu zagačicu, kao sekirku, zapitah kaj bi to za stvar bila? nazočniji ljudi taki jednoglasno odgovore, da je to prava pravcata strela, koja iz grmećih oblakov žarko udara i da se toga bezvrednog dugovanja više po hižah nahaja i po zemljah izkapa.

Ja medjutim tu zagvozdicu pospravih i bolje zvučenim ljudem pokazal, te oni me vputiše: da ta kamenita zagvozdica nije strela, nego je iz želenkastoga kamena, ser-

pentinec zvanog, rukom napravljena i za oštrena sekirka, kojom su ljudi u prastaro tako zvano kamenito—doba, gde još nisu železo poznali, si meso i druge mehke stvari rezali ili dubli; da pače te zagvozdice tu i vu same strelce zatisnuli i menjšu divjad ubijali, pa tako i dohaja, da su je negda ljudi po svih stranah razmetali, a sad je po istih krajevih opet najdeju il izkapaaju pa je od strelanja i strelom zoveju.

Kako bi dakle po tom vučenom i temeljitom razloženju počel te strelce, ili kamenite sekirke iskatii na skorom sam našel pri ljudih, ne samo zagvozdice, već iz sivog mramorastog kamena iztešene i prevrtaue hamre, sekalice i tesla, sve iz te kamenite dobe preostale, da se človek čudom mora čuditi, kako su je ljudi u ono doba neimajući železne svedre i piljake, tako gladko i to no izgładili i za derzalo provrtali.

Pa koliko bi se tih starinah našlo i obćuvalo, da bi se gdo od vuđenih ljudih našel, po višeputah u vremenu i zgodi, ljude, osobito prostije, koji se plugom i matikom bave, na sabiranje takovih stvari pozval, ar kako je pri e bilo, tako čujem i sada se događja, da neuki ljudi, takve starine kao bezvredne stvari kod izkapanja opet zakopaju, il od straha pred strelom vu oženj mefeju, il od predsude je na komade tereju, pa je kao coper ili svetstvo pram strelj pod svoje krove skrivaju.

A kak mnogo bi lepše bilo, da se takove i sve druge starinske stvari, najme nared i oruđe iz kamena, bronca ili pak železa, stara posuda iz kamena, črepa il stekla, stari penezi, neču reči od zlata il srebra, ar te moći dobro prodati, neg iz kufra il pleha, kad je na polju, vrtu il vu goricah, pri kopanju kakovih jamah il bregov nahadjaju, bi pobrale i odneale g plebanušu il g. učitelju za školnu zbirku, da bi ovi mogli podvućiti mladeš i druge ljude, kako te stvari nisu strelce, nego su pravo oruđe i nared, kojim su se ljudi u ono prastaro doba služili.

Buduć da takovu razpravu o starinah nisam nigdi tak skoro čital, niti sam gde videl, da bi je gdo sabiral, izim prečastnog gospodina začast kanonika i podjašprista nedeljskog, koji je sabira takaj, pak u svojoj gospodskoj hiži na posebnom stoleku razporedano poštuje, to dobrotom slavnog „Medjimurja“ pozivam i opominjam sve medjimurske pak i dalje naobraženije do morodce, da svoju budnu pazljivost, pak negda makar i malo truda i stroška alduje na preopisane starine, pak je pričuvaju našem sadanjem i budućem naraštaju za navuk k sreći, marljivosti i zadovoljstvu, koji se zahvalnostju opominjati starih, koji su takvo oruđe rabili i ostavili, pa i nas, koji smo te starine sabrali i sačuvali.

U G. Medjimurju. maroz 1888.

Nekaj iz pravic orsaga.

Sejmski sud. Sejmski sud za vremena orsajskih i tjedovnih sejmov sudi u onih poslih, koji se na sejmu pri kupovanju i prodavanju pripetiju. Nadalje sudi nad onima dugi koji su trgovini nastaneju. Ovaj sud odsudi, jeli se moraju kupljene stvari nazad povrnuti, ili cena izplatiti. Odsudi takaj one, koji pri trgovini vkanjuju.

Ako svota ili v r e d n o s t stvari stvari nije veška od 50 frti, onda more suditi i navadni občinski sud. Ali ako sudbena stvar iznaša više kak 50 frti, onda dojde stvar pred pravi sejmski sud i to tak, da proti izrečenomu sudu već nitko nemre prigovarjati ili ga uni titi.

Budimpeštanski trgovečki i mjenički sud, koj sudi u trgovečkih poslih, koji nastaneju u Budimpešti i okolici. N pr. ako tko tuži zaradi mjenicah (veksl), od ovud se more appellirati na kralj. kuriju. Vu drugih stranah orsaga spadaju takovi posli k kraljevskim sudom.

Sudi za rudnice jesu oni kotarski i kralj. sudi, koji imaju vlast suditi vu rudničkih poslih.

Izabrani sud. Stranke, koje se pravdaju, moreju si po dogovoru i k izbranomu sudu predstaviti svoju stvar, izuzimajuć nekoje slučaje n. pr. gruntovnički posli, zen tbeni posli i t. d. S izbranim sudom mora se pismeni kontrakt sklopiti. Protu izrečenomu sudu appellirati nije moći, ali odsudu je moći uništiti, ako se dokaze, da sud nije bil po zakonu skup slozeni

Ženitbeni sudi. Ženitbene tužbe i pravde, naime kada je od toga reč, jeli je ženitba prava, i kada se ženitbene stranke hoćeju raziti, onda takove tužbe i pravde spadaju pred ženitbeni sud, ženitbeni sudi su za protestante vu Magj. orsagu kraljevski sudi. Za rimo-katolike, grčko-katolike i grčko-iztočne vere ljudi vu ženitbenih poslih sudi u cirkveni sudi. Takovi cirkveni sudi su: a) za rimske i grčke katolike su duhovni stoli, vu svakoj biskupiji jedan. Pred sednik je biskup ili njegov namestnik, a člani su kanoniki i od biskupa imenovani prisednici, appellacija ide od ovud do nad-biskupskoga, onda k prima komu, nazad e do rimskoga duhovnoga stola. b) Pri grčko iztočnih je prvi sud biskupski stol. Appellira se k srbskomu patriarki i k roman-skomu metropolitiskomu stolu. c) Za erdeljske reformatu e: občinski žinat, od kojega se appellira k biskupskomu žinatu a nazadnje k glavnoj cirkvenoj sednici. d) Uni tarijski cirkveni sudi su takaj takovi e) Cirkveni sud za erdeljske ago tance: občinska sednica pod predsedništvom vicea-prišta, zatim biskupski stol i glavna cirkvena sednica. — Židovom vu Magj. orsagu sudi se vu ženitbenih poslih pri sudbenih stoli.

Pivar.

Priredil Glad Ferenc

(Dalje.)

Ti Hanzek! kaj budu mori moju ženu odnesli? viknu! je ex-pacient zaboraveć na glad i sedju . . . To bi još dobro bilo, misli je vu sebi Hanzek.

Ali zarad vas je ov krvavi tabor, šep-nul je Hanzek i izbuljenimi očmi a s prstom dokazujuć na omedljenoga gospodara, koj akoprem celu stvar nije razmel, ali se ipak prestrašil.

I Vendelin je gledal Hanzeka kakti

pešena riba, a Hanzek je gledal Vendelina kakti druga pešena riba. Nego drugac, jeden se je znojil a drugi drhtal.

Ali poveć mi Hanzek, kaj bi s menom francuski cesar?

To su skrivince septali: da cesar rancuzki nebu tak dugo prestal vužigati i klati, dok dok god mu človeka pet centi šmekkoga nepredadu.

Ali kaj bude on s takvim človekom? drhćuć zapital je Vendelin.

Oh! dragi gospon, bolje bi bilo, da ste ne na svetu! Poslušajte samo, kaj s vami misli cesar Francuzki! . . . Ou hoće, da vas za svoj muzeum vu špirtus dene!

Sveti Venceslav, sveti Halabuk prorok i vsi sveti božii! viknu! je zdvojno pivar, mene vu špirtus deti, kakti kakvo s dvemi glavami tele ili s dvemi repi kušćara?

Tak bogme, pak još k tomu živoga.

Ali to nesme biti, rekel je pomlađjen već Vendelin. Hvala na toj česti Pomori dragi Hanzek, da se zdignem. Gde su mi papuće? Sveti Ilija prorok! deder mi jankl, sveti Jeremijaš najdi mi vrdca, sveti Florian pomori mi oblegi se. Bundu Hanzek, bundu . . . sveta Cecilija, daj mi sim bundu . . . Tak vezda budemo bežali Hanzek!

Na koju stran?

Na koju stran? Črez oblok! Mojim te podigni me malo tak. I gospon Vendelin opal je črez oblok na vullicu, da se je zemlja stresla.

Vs! je vu redu, ali kak dalje? ar gospona gospona Gornjićeka noge nisu bile za ho! i beganje stvorjine! . . . Nego Hanzek se je hitro zmislijil, i dopeljal je kolca (taljige) i naklal je staroga Gimbriana, put pod noge, pak ve rivaj, da se je zvijal kak srp. Starec ga je pak lepmi i sladkimi rečmi nagovarjal: rivaj sinek rivaj, ja ti budem vre odslužil ljubav na drugom svetu!

I tak do kraj sela, do prve kuruze su dospeli. Siromak Hanzek za malo da se je ne pretrgel vu tom težkom poslu i prav ga je hotel taljige na jeden brežanjek zarivati, i gda ga je gospodar najsladkeše nagovarjal: rivaj sinek rivaj samo još malo, ga je vu gliboku jamu prehitil!

Zutraceni! zaviknu! je pivar z jame. Hanzek sin-k potegni me vun.

Hanzek je nekak izvlekel svojega gos podara.

Vežda pak dragi gospon, ho tite na svojih nogah, taljige bunu tu ostavili; ja dalje nemrem; križeci su mi se pretrgli, bgeć sem!

Ne bederi sinek Hanzek, i neostavi me nemoćnoga prez pomoći. Nego mi barem mesto pokazi, gde bi se skrili. Im ti znaš, da sam te navek kakti svojega rođjenoga sina miloval. Ljepi dragi Hanzek.

Dajte mi anda ruku, da vas budem vodil. Ali najte se tak jako na me naslanjati, ar nećemo ni korak dalje. Pokušajte sami hodićti. No, no tak . . .

I tak je Hanzek donutkal prestraš-noga si gospodara do jedne na pol podrte kolibice (hiže), iz koje je poljar (stukar) pobegel i koje je krov ves podrť bil, a na vsi strani ljuknjasta i podrapana, da se je češđj i veter komot mogel šetati črez nju i po njoj.

Pak kaj tu da ostanem? sđvojeno zapita pivar gledajuć to trsko-palaču, koju je sam sameni izpuni!

Nikaj se najte bojati dragi gospodar. Ovd i vas nigdo ne bude iskal.

Ali na kaj si budem sel?

Ljepo na zemlju.

Sveti Jeremijaš! zemlja je tvrda za sedenje?

Kaj je briga! samo da vas vu špirtus nedeneju.

A i hladna je zemlja a k tomu sam i gladen.

Kaj se glada dotiče, ja se budem vre pobrinul . . . Item, da vam donesem jednu šunku i jeden hljeb kruha.

Jaš meni, kaj ti hoćeš, da ja od glada vumrem?!

To ja nećem dragi gospon. Nego na vsaki način morate barem pol centa odpos-titi od tela vašega, ako nećete, da navek sim tam skrivajuć se kakti vekivećni židov blulite.

Dobro sinek dobro; tojest nije dobro nije . . . Nego mi barem donesi psa Tabasa, da se imam s ken spominati i da me negđu čuva.

Bude vam vse po volji. A vezda s Bogom!

A ti Hanzek n komu najpovediti za me. Znaš nikomu, znaš komu nikomu? pak n ti njemu nikaj!

Po petoj vuri jako nakladjen povrnul se je Hanzek . . . Gospon Vendelin ga je komaj čekal i jako se je razveseljil videći ga tak nakladjenoga . . . Jz daleka ga već zapita.

Kaj ti je to na hrbtu Hanzek?

Jeden snop slame i bunda.

To je ne za jesti, mrmral je Hornjićek. A kaj ti je to vu naručaju?

Tabas! nije hotel sam iti, pak ga zato moram nositi.

Niti je to ne za jesti . . . A gde je i ono drugo?

Tu v torbi.

Hju! torba je jako mala bila.

A jesi mi kaj za piti donesel?

Jesam. Evo vu keš-ivu (vr u).

Daj molim te, daj, da s napijem . . .

Au ve! ti nesrećen dečko, im je to voda?!

I to baš friška.

Ali ti hoćeš, da me v moriš.

Najte se punitati dragi gospodar; mogel bi nas gdo opaziti, pak eto nesreće.

Ovd i vam budem postelju napravil, torbu vam budem na klin obesil. Dobro spavajte. Ja udev zutra na večer opet došel, a vezda lehku noć — zaprite vrata.

(Dalje sledi.)

KAJ JE NEVOGA?

— *Gošt predplatnike a nova prosimo, naj nam zaostatke po leju i naj predplate ponoviju. Predplatna cena je za novi fertalj: 1 frt.*

Buntovniki.

Vu Bukarešt i pripetil se je veliki škandal, kojega je prosti narod napravil proti vladi i kralju romanskomu Karlu. Vele, da su n-koji politikuš, od ruske vlade dobro plaćeni, pobuñili narod, koj je vu velikom čoporu na k aljevsku palaču navalil i velikom krikom i larmom kralju nezadovoljstvo svoje na znanje dal. Bilo bi se i još kajčesa pripetilo, da nisu soldati i žandari buntovnički čopor rezirali i vuoge polovili. To je lepi red vu zemji Romanskoj!

Voda i ogenj.

Strahota je samo pomisliti, kolike nesreće pohadj ju našu siromašnu domovinu jedna zo drugom. Komaj se je slegla voda, koja je svojom poplavicom neizmerne kvare počiniila i eto, mesto uje vezda pak ogenj puštoši varoše 186 dske. Békés-Csaba! Na veliki putek vužgal se je taj varoš ter ga je vu neiz-mernom vuhru veliki del zgerel. Isti dan je vu Berzenzi (Somogis, varm) zgorelo 85 hižah i 130 gosp stanjah! I vu Temesvaru bil je veliki ogenj na taj dan a iz Velike-Kikinde javljaju, da je tam na isti dan do večera 200 hižah zgorelo ter da je neopisiva nevolja nearegnih pogorelcov.